

VIÐMERKINGAR

Landbúnaðarpolitikkur:

Mugu seta hol á svullin

Björn Patursson
valevni Tjóðveldisflokksins

Heldur ikki á hesum sinni spurdist nakað burtur úr, at bota um kor landbúnaðarins

Fleiri álit eru gjord við nógvum próvgrundum sum tala fyri, at tað er alneyðugt at gera naka ítøkiligt fyri at koma burtur úr tí nagga-tódn fteibóndur eru í. Landsgrannskoðarin hevur fer eftir fer gjort vart við, at galdandi skipan er í ansøgn við vanligan lógarpraksis tí ein og sami "juridiskir persónur" situr við øllum avgerðarrætti og veitir figging til sjálvan seg. Trupulleikan kenna flest øll, hetta at konkurslógin verður sett úr gildið, skuldin hópar seg upp og tað slepst ikki úr aftur naggatódnini.

Vilji skal til

Tjóðveldisflokkurin hevur í stevnuskrá síni ein greiðan og væl greinaðan landbúnaðar-politik. Eg eri sannfórdur um, at vit við hesum politikki kunnu loysa teir mest grundleggjandi trupulleikarnar festarar dragast við og enná verið við til at skapt liv í økismenningina. Tjóðveldisflokkurin leggur dent á, at okkara ríku náttúrugivnu tilfangið skulu allir føroyingar eiga, men at vit sjálv-sagt skulu umsita hesi tilfangi soleiðis, at vit úr teimum kunnu vinna okk-um tað ríkiðomi tey kunnu kasta av sær.

Vit standa ikki í stað

Frá landnámsstíð hava føroyingar fiska, veitt og dyrka jørðina. Landið var stórt og tað var nokk til øll. Men tibatetur standa vit ikki í stað, samfelagið broytist og vit liva ikki longur av matfangi, men í einum nútímans samfelagið har vit hava bytt okkum upp í lið sum taka sær av teimum ymiskum uppgávnunum og har keyp og scla eru okkara livsgrundarlag. Tjóðveldisflokkurin vil ikki bara skapa betri kor fyri tí vinnuliga partinum av

landbúnaðinum, onki er svart/hvitt eina. Vit vilja hartil virka fyri, at menna søguliga mentanararv føroyinga, sum í stóran mun er at røkja landið úr fjøru til fjals. Vit skulu samtíðis, sum vit skapa optimal kor fyri vinnuni, ansa eftir okkara tilfangi og umsita tey soleiðis, at vit lata eftirkomarum okkara tey, í enn betri standi enn vit tóku vit teimum frá okkara forfedrum. Hetta er ábyrgdarfullur tilfangis -og umhvørvispolitikkur.

Umhvørvisrokt

Tjóðveldisflokkurin leggur dent á, at tað so vitt gjorligt skulu verða eins livikor kring alt landið. At fáast við jørd er gott bæði sum vinna og fritíðartriv. Júst tí er landbúnaðar-politikkur so serstakur, og júst tí er tað so sera umráðandi at røttu fólkinu koma til orðanna har ávirkarin liggur. Meina vit naka við politikkin um, at menna øll økir í landinum, íroknað Havnina og Klaksvík, mugu jarðarviðurskiftini takast við tá økispolitikkurin verður orðaður. Tað er neyðugt at hava innlit í, og brenna fyri teimum viðurskiftum arbeitt verður fyri, til tess at náa á mál.

Føroyingurin er inniløgumaður

Føroyingurin hevur altíð verið, og verður vónandi verðandi, inniløgumaður. Tað leggur tjóðveldisflokkurin dent á í politikki sínum. Okkara samfelag er bygt upp um einstaklingin og húsini. Tað er tí sera umráðandi, at vit farnhaldandi virka fyri at verja okkara síðarv og tryggja einstaklinginum og húskj-unum hesi rættindi. Støðan í dag ber boð um, at tað er sera umráðandi at rætti politikkurin verður fórdur.

Byggja á frælsi og fólkaræði

Tjóðveldisflokkurin er ein nútímans flokkur har hvør einstakur sum vil fær ávirkan og sleppur til orðanna. Tað ber í sær, at politikkurin alla tíðina er viðkomandi og dagfórdur uttan tó at missa tey grundleggjandi stevnumiðini úr eygsjón. Tað er tí sera umráðandi at vit ikki gloyma, at tað er í Føroyum vit liva og at vit eru føroyingar serstøk tjóð sum byggjar á frælsi og fólkaræði.

Politiskir hermenn í friðartíðum

Hvat er kríggjð, og hvørjir eru figgindarnir?

Jóannes Eidesgaard

Fyri nøkrum árum síðani var ein søga í útvarpinum um ein mann, sum hevði fjalt seg úti í frumskógini, og tiskil ongantið hevði fingið at vitað, at seinni heimsbardagi var av fyri tíggjutalsárum síðani. Hesin neyðars maður hevði livað í tí trúgv, at kríggjð framvegis herjaði og varð tí verandi einsamallur úti í skógini.

Tíðindini, sum nú berast av Christiansborg, har Torbjørn Jacobsen, fólkatingsmaður av øllum alvi roynir at uppfinna figgindar, minna ikki sørt um henda neyðars mann, sum ikki visti, at friður nú valdaði. Hesin politiski hermaðurin vil sleppa í víggi, men er endaður í tí óhepnu støðu, at ongin tímir at kríggjast við hann. So hjá honum er tað sum hjá einum dreingi, sum vil sleppa at spæla cowboy og indianarar og at skjóta frá hond, meðan allir hinir ikki tíma, men velja okkurt meira friðaligt spæl. Og jú ferri tíma at spæla figgindar hjá fólkatingsmanninum, jú næskari gerst hesin politiski guerilla-hermaðurin, sum er endaður í ringastu støðu, sum hugsast kann, nevniliga at einki er at kríggjast um. Tað er ikki meir enn at Anders Fogh hevur stundir at stjórna landinum, tí stórir partur av tíðini fer til at svara spurningum frá Torbjørn Jacobsen um ymiskar trupulleikar, sum als ikki eru trupulleikar, Og tá Fogh ikki er har, so fáa aðrir ráðharrar av at vita.

Um trupulleikar, sum bert finnast inni í Torbjørnsa egna høvdi. Trupulleikar av eini grundlóg, sum Tjóðveldisflokkurin nú hevur lovað at arbeiða friðarliga innanfyri og so sjálvandi kryddrað við afturvendandi spurninginum um sjálvs-avgerðarrættin. Ikki lógið, at forsætismálaráðharrin kallar hetta skuggaboksning, tí annað er tað ikki. Og fyri tann, sum annars hevur nógv um oyruni, so er hetta ikki tað mest konstruktiva, ein kann finna uppá.

Vánaligt retoriskt undirhald

Tí summa summarum av øllum hesum ivasama retoriska undirhaldinum frá Torbini Jacobsen er, at tað eru føroyingar sjálvir sum gera av, hvussu viðurskiftini verða frammyrir uttan mun til, um talan er um framhaldandi ríkisfelagskap ella loysing.

Og skal tað vera "republikkin", sum fólkatingsmaðurin vil hava, so skal henda vinnast her heima a klettinum og onga aðra-staðir. Tú fært onga "republikk" við at útrópa

hana frá røðarapallinum á Christiansborg. Tú fært onga loysing við at útrópa loysingina frá røðarapallinum á Christiansborg.

"Hvørt til sína tíð" er gamalt at siga. Navnframi Churchill var stóri stríðsmaðurin undir seinna heimsbardaga, og onglendingar elskaðu hann. Men tá kríggjð var av, og friðurin aftur valdaði, so var tað sum hesin úrmælingurin ikki kundi fóta sær politiskt. Og stóra fyrimyndin hjá Torbini Che Guvara er eisini eitt dømi um tað sama. Tað eru nøkur fól, sum trivast best í víggi, men falla líkasum niður-imillum, tá friður valdar.

Øll minnst vit breiðsiðurnar móti teimum eystanfyri í Dagblaðnum upp gjøgnum 70'ini og upp gjøgnum 80'ini, tá Óli Breckmann framvegis hevði sínar figgindar at fara í hernað ímóti. Tað var ikki við mykindum, sum hesin fór við fólki eystanfyri, og Óli upplivdi sína politisku stórtíð. Men hvat, so fall múrurin, og Óli gjordist politiskt amputeraður, tí nú var knappliga eingin figgindi at finna. Sjálvandi kann hann eisini royna at uppfinna figgindar og so boksa í myrkri, men tað gongur bara ikki í longdini.

Tjóðveldisflokkurin gjort friðarsáttmála við Fogh

So meðan alt andar í friði og forstáils millum Føroyar og Danmark, sum eisini Tjóðveldisflokkurin so glaðiliga og staðiliga undirstrikaði aftan á vitjanina hjá Fogh, so

roynir Torbjørn Jacobsen við fullari decibelstyrki at fyrigykla sær eitt hernaðarmót á Slotshólmnum, men eingin tímir at taka hann fyri fult. Ein ólukkulig støða fyri henda politiska stríðsmannin, at hann ikki longur hevur nakað at stríðast fyri ella onkran at stríðast ímóti.

Annað er so, at tað neyvan er til sóma føroyinga, at Torbjørn aftur roynir at øsa alt upp aftur í varg, hóast hansara egni flokkur var tann fyrsti at taka undir við nýggja tónalagnum. Um onkur hevur gloymt tað, so søgdu landsstýrið (incl Tjóðveldisflokkurin) soleiðis eftir vitjan Fogh's:

"Regeringen er indstillet på at samarbejde om Landsstyrets ønsker om overtagelser af ydeligere sagsområder inden for grundloven og rigsenhedens rammer."

Og stríðsvøllurin, sum Torbjørn hevur kjósað sær, er skeivur. Tað er ikki danskir politikkarar ella danska fólkið, sum skal ger av, hvussu framtíðarstøða Føroya skal verða. Tað eru bert vit føroyingar, sum eiga ta avgerðina.

Vit fáa tað, vit ynskja, men danir taka ikki avgerðina fyri okkum, soleiðis sum man næstan kann fáa ein varhuga av, at Torbjørn Jacobsen ynskir.

So gevst við hasum og ger heldur eitt politiskt arbeiði, sum er viðkomandi, harra fólkatingslimur.

"The war is over."

Okkara millum

Mánakvöldið kl. 20.20

Ali Baba og teir 40 matpakkarnir

Politiska signalíð er í hvussu er klárt. Kanska hevur onkur skemtilig sál á almennu kontórunum við sorgblidni givið yvirskriftini »útoygja«

Nú er skjótt, at ein sum um-mælari ella umrøðari fær slagsíðu og gerst ov negativur. Men málsliga er so illa státt, tá um loftmiðlar ræður, at ein kundi fylt teig eftir teig við væl meintum rættleioingum. Villurnar eru ofta av slikm slag, at ter lættliga oyðileggja meginpartin av degnum hjá hampafólki.

Hóast eg ofta havi sett mær fyri, at eg altíð skal hava penn og pappír uppi á mær, so er tað verri enn so altíð, at so er. Men ein morgun hevði eg penn og pappír til taks. Í UF rungaði Barnaútværpið, ið ofta ger nógvan gang, fyrst dagurin byrjar.

Gangurin er so eitt. Ein kann jú bara dempa. Men at fœdra unga ættarlíðið við søg-uni um Ali Baba á vánaligum máli, er verri enn einki.

Eg skrivaði í skundi hesa snimmu morgunstund, meðan kaffimunnurin kólnaði:

«...Hann æt matpakk-an...« Kann nakar eita Mat-pakkí?

Tað er eitt sindur óheppið hjá viðkomandi, um hann eitur Matpakkí, tí óivað verður

hann argaður.

Nei, vælmeinandi upplesar-in meinti helst, at »...hann át matpakk-an...«!

Men sama morgun tók Ali Baba tí kókandi oljuna!?! Skuldi onkur ivast, so eitur tað, at hann tók ta kókandi oljuna!

Segði nakar morgungron? Ja, kanska, men slikt er at fáa gron av í mínum heimi. Seinni varð aftur lisið upp og tá var sagt nakað soleiðis. »...fleiri stellir...«.

Brillustell, kaffistell. Tað eitur eitt stell og fleiri stell. Ongantið fleiri stellir. Bert stell. So einfalt er tað. Og tað sama er galdandi fyri orð sum skáp og sekund.

Miðstaðar politikkur og útdoyggjaalit

Loftmiðlækið er í stóran mun politikkur, hvørki meira ella mínni. UF hevur virkað og virkar rættiliga væl, síðani byrjanina í fímtíárunum. Síðani vit finga alment sjónvarp í 1984, hava vit havt eina litla deild, ið tó er ment, men sum neyvan kann kallast eitt alment sjónvarp. Og munn-hoggari aftur og fram hevur ikki ført til størvegis fet fram á leið.

Men nú er ein glotti. Um ein altsó býr í sonevnda miðstaðarokinum. Føroya Tele (alment partafelag – veit nak-

ar neyvt hvat tað er?) skal senda sjónvarpsrásir, tær út-lendsku. Til miðstaðarokið.

Góð loysn uppá okkara sjónvarpspolitikk, siga óivað allir parteigararnir og brúkararnir av almenna partafelagnum, ið búgva júst so langt burtur frá gongugotuni í Havn, at signalíð ikki røkkur teirra stovu!!

Politiska signalíð er í hvussu er klárt, nú val er í hondum, og alt sum eitur út-jaðarapolitikkur og útoygja-álit er lagt í eina skuffu.

Og kanska hevur onkur skemtilig sál á almennu kontórunum við sorgblidni givið yvirskriftini »útoygja«

Botnurin

Botnurin er botnurin. Tað er í hvussu er ikki lygn! Nei, nú skal ein ikki bert siggja svart upp á alt (fyri at verða í hási rilluni, sum luttakararnir seinast). Talan er um eina hálv-vánaliga spurnarkapping, men tvey stuttlig innslog. Og sjálvsagt hongur sera nógv á luttakarunum við slíka kapping.

Haldi Edward Fuglø eigur pallmyndina. Hon eigur í hvussu er rós.

Øll byrjan er trupul og byrjast skal á botni, um ein vil læra. Tað sigst, at sendingar-nar gerast betri og betri. (Tíð-indi søgdu annars í vikuni, at

Dagfinn Olsen

ummelir:

fleiri sendingar eru framleiddar afturat teimum mongu, ið eru gjordar).

Vit gleða okkum og tað tykist longu, sum gongur framá.

Botnurin skal vera botmur-in. Rætt skal vera rætt. Rós eiga teir fyri at ganga nýggjar leiðir, ið eisini yngra ættarlíðið kann hyggja at. At gera gott undirhald er ikki lætt. Og ein kann ikki gera øllum tilpás.

Tað eru áhugaverdar tíðir, vit liva í.

Fjølmiðlapolitikkur verður endavendur á tingsins røðarapalli.

Fjølmiðlar, loftmiðlar. Eitt fyrirbrigdi, tey fáu framleiða til so mong og sum øll hava eina meining um.

Skulu loftmiðlarnir hava loyvi at senda handilslýsingar?

Komandi vikurnar verða óivað nógvur fjaldar lýsingar við meira og minni innballað-um valfleski varpaðar um all-ar geilar. Eisini tær geilar, har almenna partafelagið ikki tímir at senda.

Yvir háls og herðar

Fríggjakvöldið kl. 19.00

»Tann bratta røddin«

Sunnukvöldið kl. 20.00

Deadly Love

Fríggjakvöldið kl. 22.00

Tron

Sunnudagin kl. 15.20